

چارلی چاپلین معروفترین کمدین فیلم در جهان بود که در صحنه‌ای از فیلم «جویندگان طلا» که از آثار ماندگار او است، دیده می‌شود. چاپلین با آن کلاه، کفش و راه رفتن خاص خود در دهه ۱۹۲۰ آجتان مشهور شد که تمام جهان نام او را شناخته و هرگز استعدادهای او را فراموش نکردند. چاپلین در لندن متولد شد و در زمینه‌های سینما و تئاتر فعالیت داشت. از جمله مشهورترین اثر کمدی هنری و حماسی وی جویندگان طلا محصول سال ۱۹۲۵ است. بعد از اینکه دنیای سینما در دهه ۱۹۲۰ از صامت بیرون آمد، وی در فیلم‌های محدودی ظاهر شد. آثار اولیه وی به عنوان شاهکار عصر فیلم صامت شناخته می‌شود.

منبع: Photofest. New York

دوک بوبرگ که بعداً پادشاه جورج پنجم شد، در پارک ریچموند در نزدیکی لندن با برادرش پرنس وائز (سمت چپ) در حال تماشای پایکوبی افرادی از سیرالئون که از مستعمراتی‌های بریتانیا در آفریقا بود، هستند. پرنس «وائز» در حال تماشای اجرای پایکوبی برای آماده‌سازی یک مراسم ازدواج در «فری تاون» سیرالئون در جریان تور مسافرتی خود به مستعمرات بریتانیا در آفریقا است. بریتانیا در آفریقا اقدام به تشکیل حکومت‌های قبایلی کرده بود مد درمد از این کشور اطاعت می‌کردند. اینکه هم‌اکنون در آفریقا خیلی از مردم این قاره قادر به تکلم انگلیسی هستند، نشأت گرفته از حضور طولانی بریتانیا در این منطقه است.

منبع: Grant Brothers/John Hillelson Collection. London

«کلرنس دارو» (سمت چپ) و «ویلیام جتینگر بریان» (سمت راست) وکلایی که به خاطر «جان تی اسکوپس» معلمی که علاقه به تدریس نظریات تکامل داروین به کودکان داشت، دست به مبارزه بزرگی زدند. در سال ۱۹۲۵، یک معلم زیست‌شناسی در ایالت «تنسی» آمریکا به خاطر نقض قانون جدید این ایالت محاکمه شد. بر اساس این قانون تدریس هر نوع دروسی که به نوعی خلقت را بر اساس انجیل تفسیر می‌کرد در مدارس این ایالت رد می‌کرد. ممنوع اعلام شده بود. «جان تی اسکوپس» که نظریه‌های داروین را درخصوص تکامل انسان به دانش‌آموزان تدریس می‌کرد، به میز محاکمه کشیده شد. در این دادگاه وی محکوم شد. اما بعدها ای دادگاه لغو شد.

منبع: Brown Brothers. Sterling. PA

«جرج پنجم» پادشاه بریتانیا در سایه برادر بزرگترش «پرنس وائز» رشد کرد وائز جزو افرادی بود که جانشین پدرش «جورج چهارم» محسوب می‌شد. وی فردی خجالتی و مؤدب بود و در جنگ اول جهانی در نیروی دریایی بریتانیا خدمت کرد که در جنگ «جابلند» نیز شرکت داشت. وی در سال ۱۹۲۳ با «لیدی الیزابت بوزلیون» (ملکه مادر آینده) ازدواج کرد و خیلی زود نشان داد که در زندگی فردی موفق است.

منبع: Dale Concannon Collection. Barnet. Hertfordshire

منبع: Hulton Getty

تصویر بنیتو موسولینی را با توله شیرش نشان می‌دهد

ظهور فاشیسم در ایتالیا با موسولینی

«ستاره من سقوط کرده است. دیگر هیچ انگیزه مبارزه ای در من باقی نماند. من کار و تلاش می‌کنم. در حالی که می‌دانم تمام اینها یک نمایش مضحک است... من چشم به پایان این تراژدی دوخته‌ام و به طرز عجیبی از همه چیز فاصله گرفته‌ام، از بازیگری هیچ نمی‌دانم. احساس می‌کنم من آخرین تماشاگر هستم» اما با تمام این تقاصیل، بنیتو موسولینی و معشوقه اش گرا پتاجی در ۲۷ آوریل ۱۹۴۵ توسط پلیس ایتالیا در نزدیکی روستای دونگو بازداشت شدند و سپس توسط کمیته آزادیبخش ملی کلونل والریو با ضرب گلوله به قتل رسیدند.

ذکر این نکته ضرورت دارد که در طول جنگ تغییرات پنیادی در دیدگاه‌های موسولینی به وجود آمد. این تغییرات احتمالاً به دلیل نفوذ ناسیونالیسم به ارث رسیده از پدر وی ایجاد شد. موسولینی دعوت میهن خویش را در زمان نیاز اجابت کرد. او کوشید تا یک امپراطوری ایتالیایی را ایجاد کند که برترین قدرت در جهان قلمداد شود. موسولینی رهبری بزرگ بود که قدرت مطلق او را مست کرد و منجر به سقوط وی شد و به رویاهای او درباره یک ایتالیای سلطنتی پایان داد.

بنیتو موسولینی که در ۲۹ ژوئیه سال ۱۸۸۵ در کشور رومانی متولد شده بود، در مارس ۱۹۱۹ حزب ناسیونال فاشیست را در ایتالیا تشکیل داد که شامل بسیاری از جانبازان بیگار جنگ، «سلام رومی» و «پیراهن مشکی‌های» موسولینی (سازمان هوشیاری و سرکوب ضد فاشیسم) بودند. سازمانی که او بنیان گذاری کرد مانند همتای آلمانی خود گشتاپو بود که وظیفه سرکوب مخالفان فاشیسم و مخالفان شخص موسولینی را بر عهده داشت.

موسولینی در اکتبر ۱۹۲۲ به دستور ویتور اماتونل سوم پادشاه ایتالیا دولت جدید این کشور را تشکیل داد و به نظام اقتصادی ثبات بخشید و ایتالیا را از بحران اقتصادی نجات داد. به دنبال آن مردم خیلی سریع او را «دوچه» یا پیشوا خواندند؛ از عناوین رسمی دیگر او می‌توان به جناب بنیتو موسولینی، رئیس دولت، رهبر فاشیسم و بنیانگذار امپراطوری اشاره کرد.

وی در نوامبر سال ۱۹۳۶ با تصور اینکه کشورهای اروپایی به زودی بر محور ایتالیا و آلمان استوار خواهند بود واژه «متحدین» را ساخته و معاهده ای نیز به نام «پیمان پولادین» را با آلمان نازی امضا کرد. موسولینی در مناجبه معروف خود در سال ۱۹۴۵ اینگونه گفت:

عکس و نوشتار

سیدمحسن پور فیکویی
.....
کارشناس ارشد تاریخ

«وینا سکویل وست» شاعر و نویسنده بریتانیایی که مقارن با تاجگذاری رضاشاه به ایران سفر کرد یکی از مهمترین سفرنامه‌ها از ایران در اواخر عهد قاجار و شروع سلطنت پهلوی را نوشت و در کنار آن عکس‌هایی نیز از گوشه و کنار ایران تهیه و منتشر کرد. در این سفر علاقه و کنجکاوی سکویل وست به زندگی و فرهنگ ایرانی او را تحت تأثیر قرار داد و باعث شد به گشت و گذار در شهرهای مختلف بپردازد؛ حاصل این سفر کتابی به نام «مسافر تهران» شد که حاوی تجربه این سفر است. او در این کتاب که عکاس آن نامعلوم است به خوبی فضای فرهنگی و اجتماعی ایران را نشان داده است. منبع: کتاب «مسافر تهران»

گشایش نمایشگاه «آرت دکو» در پاریس جایی که این جنبش طراحی راه‌اندازی شد. سبک هنر تزئینی که ما می‌شناسیم در اصل یک جنبش هنری است که از واژه «آرت دکو» که نام نمایشگاه بین‌المللی هنرهای تزئینی و صنعتی مدرن است گرفته شده و برای نخستین بار در سال ۱۹۲۵ در پاریس استفاده شده است. این جنبش بر معماری، تزئینات داخلی، سرامیک، مد، طراحی صنعتی و هنرهای دیگر تأثیرگذار است. این جنبش در اواخر دهه ۱۹۲۰ و اوایل دهه ۱۹۳۰ به عنوان یک الگو در آمریکا و اروپای غربی مطرح شد. در جریان جنگ دوم جهانی این جنبش با وقفه کوتاهی تعطیل شد. اما در دهه ۱۹۶۰ بار دیگر اوج گرفت. منبع: Roger-Viollet. Paris